

عنوان مقاله:

قاعده لاضرر و مبنای حضرت امام خمینی (ره) در الرسائل و مقایسه ی آن با فقها

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت، کارآفرینی و توسعه اقتصادی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا شکرپیگی - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

امیر احمدی - مدرس دانشگاه پیام نور

پیمان نامیان - مدرس دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

در روزگار غیبت، فقهای اسلام، با الهام و بهره گیری و بهره وری از منابع و متون اسلامی، قواعد فقهی بسیاری را بیرون آورده و عرضه کرده اند قاعده هایی که گاه در یک باب و گاه در چند باب و گاه در سرتاسر فقه کاربرد دارند. قاعده هایی که به فقه نشاط و شادابی و پویایی می بخشند و فقیه را در پاسخگویی به پرسش های نوپیدا یاری می رسانند. یکی از قواعد های فقهی که در سرتاسر فقه بدان استناد می شود و در بسیاری از مسائل سیاسی و اجتماعی نیز، می تواند کارساز باشد، قاعده لاضرر است. قاعده لاضرر از قواعد مشهور فقهی است که در بیش تر ابواب فقه کاربرد دارد و مضمون آن این است که ضرر در اسلام مشروعیت ندارد و هرگونه ضرر و اضرار در اسلام نفی شده است. برای اثبات این قاعده به ادله قرآنی، روایی و عقلی، استدلال شده است. در منابع یاد شده، امام راحل، از زوایای گوناگون به این قاعده پرداخته و با تحلیل و روشنگری مستندهای آن و همچنین مفهوم لغوی و اصطلاحی: ضرر ضرار، دیدگاه نو و تازه های را ارائه کرده است.

کلمات کلیدی:

لاضرر، الرسائل، قواعد فقهی، امام خمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/285708>

